

forstaa, at han ogsaa er enig med „København“ i, at der kan komme Vanskeligheder. Det ærede Medlem Hr. Holstein siger i sin Tale, at man skal gribe til Vaaben, naar de politiske Interesser kræver det. Han staaar altsaa ogsaa parat med Gevær ved Fod, saa at sige, for at gribe ind og fyre af, naar han synes, at Tiden er ham bejlig dertil. Det er en meget farlig Politik, de ærede Medlemmer fører, men een Ting kan jeg i hvert Fald sige: de faar aldrig det danske Arbejderparti eller Flertallet af den danske Befolkning med paa en saa vanvittig Politik. Det vilde være at udsætte hele vort Fædreland for at blive sat over Styr, og det vil vi aldrig nogen Sinde gaa med til. Det er muligt, at de Herrer ved at fortsætte den Politik kan fremkalde Revolution, hvad jeg meget vil beklage, men det kan aldrig ske, at de paa den Politik kan samle det danske Folk, det er fuldstændig udelukket. De kan splitte, men de kan aldrig samle. Vi her i Danmark, som heldigt har undgaaet Verdenskrigen og har set, at man i andre Lande intet har vundet ved Verdenskrigen — selv i de sejrende Lande har man tabt mange, mange Gange mere, end man har vundet —, vi vil aldrig nogen Sinde gaa med til, at et lille Land som Danmark skulde medvirke i en Krig. Vi ønsker ingen national Kamp, og vi siger til de Herrer, som saar Krigens Stormfrø, at de skal se til, de ikke høster Revolutionens Hvirvelvind.

Der er to Maader, hvorpaa vi kan arbejde for at gavne vor Nation og vort Folk. Særlig kan vi gøre det ved at støtte al dansk Produktion, alt dansk Arbejde, og de danske Arbejdere, ved at skabe gode sociale Love, bl. a. skaffe Jord til Arbejderne. Det gaar dog ikke an, at man stadig rumler for at udvide Grænserne, men derimod siger til de danske Arbejdere: Ja, vær saa god, I kan udvandre, her er ikke Plads, her er ikke Jord til jer! Hvorfor i al Verden skal vi udvide Grænserne, naar vi ikke har Plads til de Mennesker, vi har her? Nej, vi skal styrke den Befolkning, vi har, vi skal underbygge vort Samfund med sociale Love og bruge det danske Arbejde og ikke lade det udenlandske Arbejde konkurrere det ud. Men det er netop Fejlen, at de Herrer, der taler saa stærkt om at flytte Grænserne, glemmer de sociale Spørgsmaal. De har ikke et eneste Ord tilovers for den Op-gave at bygge et virkeligt solidt, socialt Samfund, men det er i Virkeligheden derpaa, det kommer an. Det er det virkelig

nationale, som vi skal sætte vore Kræfter ind paa. Men det vil de Herrer ikke være med til.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde netop overfor mine Udtalelser, at 8 Timers Arbejdsdagen skulde afskaffes som almindeligt Tidsmaal; men jeg vil sige til det ærede Medlem, at det skal den ikke. 8 Timers Arbejdsdagen er det almindelige Tidsmaal, ligesom 8 Skæpper er det almindelige Rummaal for Korn eller 4 Kvarter det almindelige Længdemaal foren Alen. Dersom vore Bønder vilde give 9 Skæpper paa Tønden og Hr. Peschke Køedt give 5 Kvarter paa en Alen, saa kunde vi snakke om, hvorvidt Arbejdstiden skal være længere. Men saa længe de ikke vil det, bliver vi staaende ved 8 Timers Arbejdsdagen, det er Normalarbejdstiden, det er den rigtige Vurdering af Arbejdsdagen. Er det i Høsten eller under andre lignende Forhold nødvendigt at arbejde mere, kan man gøre det, ligesom man kan købe 9 Skæpper for for en Tønde, dersom man ikke har nok af de 8, men Normalarbejdstiden skal ikke være mere end 8 Timer; Arbejderne skal ikke yde mere end 8 Timer som Arbejdsdag. Det ærede Medlem, som har talt om 8 Timers Arbejdsdagen, skulde have holdt sig mine Ord efterrettelig, og disse Ord lyder simpelt hen saaledes: 8 Timers Arbejdsdagen er tabu, den kan og skal der ikke røres ved; hvis man forsøger det, vil den blive fastholdt, koste hvad det vil. Om den Ting bliver der intet Kompromis, og der bliver ingen Fred, hvis den ikke bliver staaende. Det skulde man gøre sig klart og prøve at rette Opmærksomheden paa andre mere praktiske Ting.

Det kan nemlig godt lade sig gøre at skabe bedre økonomiske Forhold for Produktionen her i Landet; thi vi har en hel Masse Snylttere paa Industrien og Handelen. Der er Formænd og Bestyrelsesmedlemmer i Aktieselskaber, som tager store Lønninger og store Tantiømer uden nogen Verdens Nytte, uden at gøre en Times Gavn i Selskaberne. Der er i Regelen alt for mange Direktører i danske Produktionsvirksomheder; der sidder ikke blot en ældre Herre, som maaske har grundlagt Forretningen og derfor er blevet Direktør, men ogsaa Sønner og Svigersønner bliver puttet ind i Forretningen, og de tærer overordentlig stærkt paa den. Skal der spares, saa afskaf nogle af disse mange Direktører, de kan sikkert nok undværes. Vi har jo set dem i Sommer, hvorledes de farer Landet rundt i Automobileer og gør Hotellerne usikre, hvor de sidder